

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sofiyski rayonen sad (Bulgaria) on esittänyt 6.8.2021 – ”Banka DSK”
EAD v. M. V.**

(Asia C-489/21)

(2021/C 481/22)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Sofiyski rayonen sad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”Banka DSK” EAD

Vastaaja: M. V.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin liitteessä olevan 1 kohdan e ja f alakohdan kanssa, tulkittava siten, että sopimusehdot aiheuttavat lojaliteettiperiaatteen vastaisesti velvoitteita kuluttajan vahingoksi, jos niillä nostetaan kuluttajan maksettavaksi luottosopimuksen perusteella tulevia kustannuksia merkittävästi siinä tapauksessa, että kuluttaja ei ohjaa työstään saatavaa vastiketta kuukausittain luoton antavassa pankissa olevalle pankkitilille, kun otetaan huomioon, että sopimusehtojen mukaan kuluttajalla on velvoite perustaa panttioikeus työstään saatavaan vastikkeeseen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi: onko direktiivin 93/13/ETY 3 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin liitteessä olevan 1 kohdan e ja f alakohdan kanssa, tulkittava siten, että sopimusehdot aiheuttavat lojaliteettiperiaatteen vastaisesti velvoitteita kuluttajan vahingoksi, jos niissä ei edellytetä pelkästään, että kuluttaja ohjaa työstään saatavan vastikkeen luoton antavan elinkeinonharjoittajan [pankkitalille], vaan tosiasiallisesti myös sitä, että kuluttaja käyttää muita luoton antavan elinkeinonharjoittajan palveluja?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: minkä kriteerien mukaan kansallisen tuomioistuimen on lähtökohtaisesti arvioitava sopimusehdon kohtuuttomuutta? Onko huomioon otettava erityisesti luottosopimuksen kohteen ja kuluttajan käytettäväksi tulevien oheispalvelujen välisen kytkennän vahvuus, oheispalvelujen määrä ja kansalliset kytkeykauppojen rajoittamista koskevat oikeussäännöt?
- 4) Sovelletaanko kansallisen oikeuden unionin oikeuden mukaista tulkintaa koskevaa periaatetta, sellaisena kuin se on vahvistettu tuomion von Colson, 14/83, 26 kohdassa, myös tulkittaessa kansallisia oikeussääntöjä, joissa säädetään muista oikeudenaloista (tässä tapauksessa vilpillistä kilpailua koskevia oikeussääntöjä), joilla on kuitenkin yhteys sen Euroopan unionin säädöksen aineellisoikeudelliseen, jota kansallinen tuomioistuin soveltaa siinä vireillä olevassa asiassa (tässä asiassa kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annettu direktiivi 93/13/ETY), ja onko kansallisen oikeuden tällaisen tulkinnan yhteydessä sovellettava Euroopan unionin perusoikeuskirjan standardeja?
- 5) Onko direktiivin 2005/29/EY⁽²⁾ 7 artiklan 2 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 6 artiklan 1 kohdan d alakohdan kanssa, ja direktiivin 2008/48/EY⁽³⁾ 10 artiklan 2 kohdan f alakohtaa tulkittava siten, että kyseisten säännösten mukaan on kiellettyä ilmoittaa alempi lainakorko kuluttajaluottoa koskevassa pääsopimuksessa, jos luoton myöntäminen tällaisella lainakorolla asetetaan riippuvaiseksi ehdoista, joista määrätään sopimusliitteessä? Onko tätä tutkittaessa arvioitava sitä, miten lainakoron alentamisen ehdot on muotoiltu, millaisin edellytyksin alennus jää soveltamatta sekä millä tavalla alennuksen saa jälleen edukseen?
- 6) Onko direktiivin 2005/29/EY 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että arvioitaessa mahdollisuutta siitä, että menettely olennaisesti vääristää kuluttajien taloudellista käyttäytymistä, on otettava huomioon kulutusluottoja myöntävän pankin markkinaosuus, kun otetaan huomioon tällaisia tuotteita käyttävien kuluttajien tarpeet?
- 7) Onko direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g alakohtaa tulkittava siten, että kulutusluottosopimukseen liittyvien sopimusten, joiden täyttämisen perusteella kulutusluottosopimuksen mukaan myönnetään korkoalennus, kustannukset ovat osa luoton todellista vuosikorkoa ja ne on otettava huomioon kyseisen todellisen vuosikoron laskemisen yhteydessä?
- 8) Onko direktiivin 2008/48/EY 3 artiklan g alakohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 93/13/ETY 5 artiklan kanssa, tulkittava siten, että jos luottosopimukseen liittyvien sopimusten mukaisia velvoitteita ei täytetä ja tästä seuraa luoton lainakoron korotus, todellinen vuosikorko on vastaavasti laskettava ottaen huomioon myös velvoitteiden laiminlyömisestä mukainen korkeampi lainakorko?

- 9) Onko direktiivin 2008/48/EY 10 artiklan 2 kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että todellista vuosikorkoa koskevien tietojen, jotka eivät ole asianmukaisia, antamista elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan luotonottajana tekemässä luottosopimuksessa on pidettävä todellista vuosikorkoa koskevan tiedon puuttumisena luottosopimuksesta ja että kansallisen tuomioistuimen on sovellettava oikeudellisia seurauksia, joista kansallisessa lainsäädännössä määrätään siltä varalta, että todellista vuosikorkoa koskeva tieto puuttuu kulutusluottosopimuksesta?
- 10) Onko direktiivin 2008/48/EY 22 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että kansallisessa lainsäädännössä säädetty seuraamus eli kulutusluottosopimuksen pätemättömyys, jolloin ainoastaan lainaksi annettu pääoma on maksettava takaisin, on oikeasuhteinen, jos todellista vuosikorkoa ei ole ilmoitettu täsmällisesti kulutusluottosopimuksessa?

(¹) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

(²) Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/ETY, 98/27/ETY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL 2005, L 149, s. 22).

(³) Kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta 23.4.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY (EUVL 2008, L 133, s. 66).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Înalta Curte de Casație și Justiție (Romania) on esittänyt 10.8.2021 –
WA v. Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul
Afacerilor Interne**

(Asia C-491/21)

(2021/C 481/23)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Înalta Curte de Casație și Justiție

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WA

Vastapuoli: Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date din Ministerul Afacerilor Interne

Ennakkoratkaisukysymys

Onko SEUT 26 artiklan 2 kohtaa, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 20 artiklaa, 21 artiklan 1 kohtaa ja 45 artiklan 1 kohtaa sekä Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY (¹) 4, 5 ja 6 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan henkilötodistusta, jota voidaan käyttää matkustusasiakirjana Euroopan unionin alueella, ei voida myöntää jäsenvaltion kansalaiselle sen vuoksi, että tämä on perustanut kotipaikkansa toiseen jäsenvaltioon?

(¹) EUVL 2004, L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 16.9.2021 – CC v. VO

(Asia C-572/21)

(2021/C 481/24)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen